

Títol original_Neixen Déus

Creació i interpretació_Arnau Vilardebò

Lloc_El Llantiol

Data_Cada dimecres

Text: Gabriel Almazan

Neixen Déus

L'humor humà

DÉU N'HI DO. Siguin o no certes les tesis del biòleg molecular Dean Hamer sobre l'existència del anomenats "gens divins" que ens predisposarien a l'espiritualitat, els déus han tingut i tenen una presència rellevant en la nostra història cultural i política i en les nostres definicions i redefinicions col·lectives i psicològiques. D'Alexandre Magne a George W. Bush, moltes han estat les guerres inspirades pels mites i les divinitats. I, d'alguna manera, molts dels guions i dels personatges del cinema actual, i per tant del nostre imaginari, tenen el seu substrat en la llegenda i la mitologia. Com diu l'Arnau Vilardebò: "som com eren".

NEIX UN XOU. L'Arnau té una trajectòria professional pels escenaris llarguíssima, que inclou, entre moltes d'altres fites, la participació en *La Torna* mítica d'Els Joglars, o la coordinació de La Marató de l'espectacle, una festa multidisciplinària que enguany celebrarà la darrera edició al Mercat de les Flors, conclouent així una aventura de vint-i-cinc anys de durada. Segons ens comenta ell mateix, les ganes de fer un espectacle de petit format, adaptable i portàtil, li vénen de lluny: "sempre havia admirat molt els saxofonistes, que agafen l'instrument i marxen a Nova York", ens comenta. Dit i fet: el 1995 l'actor va començar a treballar en *one-man shows* al voltant del tema de la mitologia (en els espectacles sobre signes del zodíac que s'agrupen sota el títol d'*Ous còsmics*) i des del 1998 ve actuant arreu amb el *Neixen Déus*, que ja ha passejat pel Festival Internacional de l'Oralitat d'Elx, i ha anat a Colòmbia, Veneçuela, Cuba, l'Equador, Alemanya, Gal·les...

GRÈCIA AMB GRÀCIA. Bacus, Hera, Zeus, Eurínome comparteixen escenari gràcies a la gràcia natural i a la tècnica exuberant d'aquest bufó contemporani, que ha volgut unir els sabers acadèmics i sorprenents dels estudis mitològics de Robert Graves amb la manera de presentar els caràcters pròpia de Dario Fo (*speech* + aparició de personatges en un *continuum*) i,

anant més i més enrere, del teatre medieval i la Commedia dell'arte. Del tronc de l'espectacle, amb guió esquemàtic i improvisació vivíssima, neixen cada nit branques ben diferents segons les intervencions del públic i la màgia del moment, però sempre amb l'objectiu del riure pedagògic, podríem dir: carregat de coneixement. Així, l'actor invoca el saber d'Hesíode i de Hawking mentre evoca el naixement d'Eros, que és amor i per tant atracció (i per tant gravetat). O, més endavant, ens relacionarà el Big-bang amb el ball orgasmàtic d'Eurínome amb la serp Ofió, en una escena plena d'"efectes especials" (gestuals, és clar) digna d'un gènere que podríem batejar com a manga teatral electrocutant.

HUMOR D'AUTOR. Lluny dels monologuistes de la tele o dels clubs de comèdies itinerants pels grans teatres, l'Arnau Vilardebò practica el ritual de l'"humor d'autor" (la definició és del Sergi Dantí), que comparteix l'energia de l'oralitat esclatant i rebel de les *troles* autobiogràfiques i onomatopèiques de Pepe Rubianes, o de la mística plàstica i expressionista d'Albert Vidal. I del discurs diví de *Neixen Déus* també es va desprendre un reguitzell d'opinions, observacions i comentaris sobre els humors humans més contemporanis: la banalitat i la immaduresa, la psicopatologia conjugal i l'erotisme, el flirteig i el feminisme, la seducció i fins el *botellón*...

LA XARXA. Els locals on podem trobar els xous actuals del Vilardebò (*Neixen Déus* i *Taura*, al Llantiol del Raval i a la Ruqueria Querubí de Gràcia) són petits i per tant hospitalaris, ideals per trobar-se cara a cara amb un teatre que neix amb la voluntat del ritus nocturn, gairebé de l'ofrena escènica, de la trobada al voltant del narrador. Són teatres d'un olimp semisecret i subterrani (com altres: Riereta, del Raval, Tantarantana, L'Antic, o espais encara més misteriosos com La Poderosa, Conservas, Taller 22, Àreatangent, l'antic Atelier...) que probablement no apareixen al Google Earth, però que existeixen, i tant que existeixen. I de quina manera!